

Publicerad 2012-07-13 23:52 av Ruterdam

Ett slags bröllop vid altar av purpur.

Han kysste hennes tårar
som så många gånger förr
hennes mörka ringar under ögonen
som blåmärken av de slag livet gett henne
hans händer var hårda
härdade av svett, salt
och bräckliga kvinnor
hennes fingrar var smala
hyn skir och tunn
de blå ådrorna lös genom
då hon andäktigt
varsamt
spelade ut sin sorg på orgeln
hennes kinder blossade till
då han tog tag om henne
bar henne till altaret av purpur
han skar ett snitt i den vita hyn
och ett djupare genom sin egen ärrade hand
blodet sipprade rött och vackert
då han svor att vara hennes
och hon hans
tills döden skulle skilja dem åt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ruterdam med Poeter.se id #38302 innehar upphovsrätten